

pati, čim se nakladnik nađe. Rukopis je napisan po mom mnenju u 17. vijeku, a ne u 16., kako tvrdi gosp. Milčetić u svojoj bibliografiji na str. 397.

g) U glagolskom rukopisu, koji se čuva u arhivu Jugoslavenske akademije pod sign. III. a. 22. pod naslovom: „Konstitucioni fratrov tretoga reda sv(eto)ga oca Franč(i)ska redovskoga obsluženija, potverjene od prisvetoga gospodina našega Klementa dva na destoga, pape prevelikoga, lito 1734, — štampane u Rimu u stampariji počtvorane kamare apuštolske lito gorinje, — prenesene na hervaski jazik po ocu fra. Ivanu Grižostomu Keršiću Cresaninu isto lito miseca decembra“. Ovaj sam rukopis stampao u „Serafinskom perivoju“ za god. 1913. u Sarajevu.

h) U glagolskom rukopisu, koji se čuva u g. prof. Ivana Milčetića i koji je on opisao u svojoj bibliografiji od strane 398.—401., i to u zadnjem dijelu ovoga rukopisa od strane 75. do 103., koji je dio preokrenuto prišit prvomu dijelu. Iz nekih bilježaka, što ih navodi g. prof. Ivan Milčetić iz ovoga rukopisa razabirem, da je ovaj rukopis prijepis onoga, što sam ga spomenuo pod slovom g. Ovaj je prijepis učinio god. 1740. fra Šimun Haržić, košto pokazuje ova bilješka: „1740. Spisah ovih libar ja fra Haržić i ki bude štiti, da n(e) zamiri, ako najde koli oror unutra. I bog me veseli, amen“.

Prof. Milčetić spominje još jedan prijepis rukopisa pod slovom g. od fratra Stazića sa Raba od god. 1803.

i) Ovamo spada i štampana knjiga fra Stipana Matenice „Naredbenik redovnikov“ (Directorium sacerdotum), koja je bila štampana u Rimu „štampom zpora za razplodjenje vêre“ 1635.

11. Kvadirne ili protokoli, zapisnici i računi raznih samostana, crkvi i braťovština.

U ovakove kvadirne bilježili su većinom javni notari za dotični samostan, crkvu ili bratovštinu razne isprave, nadalje se je bilježila u njima korespondencija, pravila dotičnoga samostana, crkve ili bratovštine, zapisnici o skupštinama bratovština i često pored toga i računi. Takve su kvadirne:

a) kvadirne bratovštine sv. Duh a iz Baške. Rukopis se ove kvadirne nalazi kod župnika V. Premude na Vrhu na otoku Krku, a stampao ga I. Milčetić u Starinama XXV. 138.—151. Rukopis nije potpun, nestalo je iz njega prvih

8 glava. Sadržaje (u 18. glavi) zakon ili pravila iste bratovštine, nadalje popis braće i sestara. Među braćom spominje se fra Andrij monah svete Lucije, t. j. član tadanjega benediktinskoga samostana. Sav rukopis nije napisan u jedan mah. Najstariji dio napisan je prije god. 1424.

b) Kvadirna bratovštine crkve sv. Bartolomeja u Roču. Rukopis se ove kvadirne nalazi u arhivu Jugosl. akademije u Zagrebu pod signaturom II. c. 56. U ovoj se kvadirni nalaze zapisnici o godišnjim skupštinama i računima bratovštine crkve sv. Bartolomeja, među kojima se nalazi i nekoliko isprava, koje rade većinom o raznim ugovorima ove bratovštine sa raznim ljudima. Ova kvadirna počinje sa god. 1523, a posljednje bilješke sižu do god. 1627. Od god. 1604. dolaze i talijanske bilješke.

c) Kvadirna bratovštine sv. Antona filijalne crkve župe Dolinske (kraj Trsta). Rukopis se nalazi u arhivu župnoga ureda u Dolini. U ovoj je kvadirni prepisan iz staroga registra novi registar pomenute bratovštine. Prepisao ga je god. 1548. Mihel Sudčić, farman boljunski. U njoj se nalaze razni zapisnici, ugovori, bilješke o dugovima, zakupima i t. d. U ovoj kvadirni imade razmjerno malo hrvatskih glagolskih isprava i bilježaka, većinom je pisana talijanski i latinski.

d) U istom arhivu (kao pod c.) nalazi se još jedno kvadirna iste bratovštine po prilici jednakoga sadržaja. Počinje sa god. 1580.; posljednja glagolska bilješka polazi od god. 1608., kasnije se piše talijanski i latinski.

e) Registr bratovštine sv. Antona iz Tara kraj Poreča u Istriji od g. 1590.—1611.

f) Kvadirnica bratovštine crkve sv. Marije u Beogradu u Vinodolu. Rukopis se nalazi u arhivu Jugosl. akademije pod signaturom II. a. 79. Rukopis sadržaje većinom posve kratke zapisnike ove bratovštine, koji rade o zakupima crkvenih zemljišta. Zakupnina zove se u starijim zapisnicima „livel“, dočim se u kasnijim latinicom pisanim zapisnicima zove „fit“. Najstariji zapisnik (bilježka) napisan je god. 1550. a najmladi glagolski od 15. novembra 1673. Kasniji zapisnici od god. 1719. 31. I. i 22. I. 1732. pisani su latinicom.

g) Kvadirna o primicima i izdacima samostana sv. Pavla na otočiću Galevcu. Rukopis se nalazi u

arhivu redodržave franjevačke III. reda u Zadru. Započinje godinom 1592.

h) Kvadirna bratovštine oltara sv. Roka u Boljunu. Rukopis se nalazi u Jugosl. akademiji pod signaturom III. c. 3. Ova je bratovština osnovana bila god. 1557. za župnika Mihovila Tkalca, dočim zapisnici i računi ove bratovštine počinju se bilježiti istom god. 1595., te se bilježe do god. 1663. Zanimiva je ova kvadirna, jer se u njoj bilježe zakoni ili pravila pomenute bratovštine. Iz ove kvadirne doznajemo, da su bratovštine sv. Roka, sv. Katarine i sv. Blaža zaključile 2. veljače 1643. ujediniti se u jednu zajedničku bratovštinu.

i) Kvadirna prihoda i potrošćima boljanskih crkvi. Rukopis se nalazi u arhivu Jugoslavenske akademije pod signaturom II. c. 77. Ova kvadirnica ima napis „Kvaderna od dot crekav boljanskeh. Kopijal . . . starešina v to vreme ja Vincenc Frljanić, plovan tada v Boljune. (Košta) ta kvaderna libre 4.—1585“. U ovoj se kvadirni nalaze na prvom mjestu Analji ili kronika boljunskoga plovana Vincenca Frljanića i njegova nastavljača Ivana Krizmanića, koje sam Anale štampao u „Kršćanskoj školi“ za god. 1910./11. u br. 1. i 2., zatim slijede naizmjence zapisnici o godišnjim skupštinama komuna (općine) boljunskoga i računi o crkvenim prihodima i rashodima.

j) Kvadirna bratovštine svetoga tela iz Boljuna. Rukopis se nalazi u arhivu Jugosl. akademije pod sign. II. c. 77. U ovoj se kvadirni nalaze opet naizmjence zapisnici o godišnjim skupštinama dotične bratovštine i računi o njezinim prihodima i rashodima, a počinje god 1612.

k) Kvadirna bratovštine oltara svetoga Mikule iz Boljuna. Rukopis se nalazi u arhivu Jugosl. akademije pod sign. II. c. 77. U ovoj se kvadirni nalazi 8 isprava, većinom ugovora između ove bratovštine i pojedinih ljudi, 2 iskrižane isprave i jedna bilješka o gladu od god. 1622., iza toga slijede računi o prihodu i razhodu ove bratovštine, koji su pisani talijanskim jezikom, dočim su dva ostala pisma pisana hrvatskim jezikom i glagolskim pismom. Ova kvadirna počinje god. 1583.

l) Kvadirna bratovštine sv. Antona u Vabrigi i kraj Poreča u Istri. Rukopis se nalazi u odvjetnika dra. Matije Laginje u Puli. U ovoj se kvadirni nalaze naizmjence zapisnici o godišnjim skupštinama dotične bratovštine i računi o njezinim prihodima i rashodima. U skupštinama oda-

birahu redovno novoga župana na godinu dana i stvarahu katkada i druge zaključke, kao tko imade božji grob uređivati, postavljahu zvonara, koji je imao zvoniti na misu ili u slučaju nepogodna vremena na oblak itd. Ova kvadirna počinje god. 1599.

m) Kvadirna bratovštine sv. Roka crkve župe dolinske (blizu Trsta). Rukopis se ovoga spomenika nalazi u crkvi župnoga ureda u Dolini. Ovu je kvadirnu priredio pop Martin Šuber, rodom iz Rodika, fare brezovske, starešinama bratovštine sv. Roka Matiji Mavru iz Boljunci i njegovu drugu Tomažu Jurjanu iz Doline 17. decembra 1603. za dobru plaću, da u nju bilježe imovinu sv. Roka i ostale potrebe bratovštine, tako govorí sé u njoj o raznim prihodima rečene crkve, o zakupima paše, uljika, njiva i o prihodima od uzajmljena novca. Imade u njoj i popis braće i sestara bratovštine sv. Roka. Pored hrvatskoga jezika piše se u ovoj kvadirni dosta i talijanskim jezikom.

U istom arhivu nalazi se registr bratovštine crkve sv. Ivana u Boljuncu (filijalne crkve župe dolinske), u kom se naizmjence piše latinski, talijanski i hrvatski (glagolicom od god. 1578.—1610.) i registri bratovštine sv. Marije na Peći kraj Doline. Registri ove posljedne bratovštine pisani su većinom latinski, hrvatskih glagolskih bilježaka imade dosta malo.

n) Kvadirna bratovštine blažene gospod začeća na Zaglavi u Dalmaciji. Rukopis se nalazi u arhivu redodržave franjevačke III. reda u Zadru. Sadržaje popis braće i sestara iste bratovštine i zapisnike o kapitulima iste bratovštine (o skupštinama). Najstariji zapisnik polazi iz god. 1643.

o) Zapisnici i isprave, koji se tiču franjevačkoga samostana sv. Marije na Glavotoku na otoku Krku. Rukopis se nalazi u arkivu redodržave franjevačke III. reda u Zadru. Ti zapisnici sižu od god. 1681. do god. 1788., napisani su latinski i glagolskim slovima, a jezikom hrvatskim i talijanskim. Hrvatski glagolicom napisani zapisnici počinju zapisnikom od 6. aprila 1681., a svršavaju zapisnikom od 11. juna 1705. Prvotno ti zapisnici nijesu svi spadali u jednu knjigu, već su pripadali raznim knjigama. Nu svi ti zapisnici rade manje ili više o novcu, što ga je oporučnjo ostavio Gargo Mirilović, fratar trećega reda svetoga oca Frančiška, crkvi i samostanu sv. Ivana u Zadru u iznosu od pet sto dukata, dukat po 6

libara, ili 3000 libara. Ti su se novci imali koristonosno uložiti. Stoga piše zadarski franjevac fra Frane Obradović, gvardijan samostana sv. Ivana u Zadru, fra Ivanu Caretiću, dominu ocu komešariju, provincijalu i bogoslovu 3. reda s. Frančiska i propovjedniku, na otok Krk, ne bi li mogao na otoku Krku ove novce uložiti na dobitak. To je pismo napisao fra Frane Obradović 6. aprila 1681., s već 12. maja bijaše održan kongregacijon ili zbor, na kojem se povjerava taj novac gvardijanu glavotočkoga samostana sv. Marije na otoku Krku, fra Franu de Pope, da ga koristonosno uloži. Ispravom od 15. maja 1681., pisanom u Zadru, potvrđuje glavotočki gvardijan fra Frane de Pope, da je primio u to ime 230 škuda ili 2300 libara.

Svi glagolski zapisnici u ovoj knjizi nijesu napisani istom rukom već sa više ruka, a i predmet im je različit. Najviše ih je napisao javni notar "iz sela Škrpčića kraj Dubašnice Ivan Škrpčić, a ostale je napisao što pomenuti gvardijan fra Frane de Pope što drugi Franjevcii.

Fra Frane de Pope i drugi Franjevcii napisali su ove isprave ili zapisnike: α) Pismo gvardijana zađarskoga fra Frane Obradovića od 6. aprila 1681. provincijalu Ivanu Caretiću, da je njihov samostan košto i još neke crkve baštinio 500 dukata da bi valjalo te novce koristonosno uložiti. — β) Zapisnik o izboru ili kongregacijonu od 12. maja 1681., na kojem je bilo zaključeno, da se taj novac povjeri glavotočkomu gvardijanu fra Franu de Pope, da ga koristonosno uloži. — γ) Očitovanje glavotočkoga gvardijana fra Frana de Pope od 15. maja 1681., kojim potvrđuje primitak od 230 škuda ili 2300 libara, što ih je imao koristonosno uložiti. — δ) Zapisnik o zboru ili kapitulu, koji je držan u Glavotoku, od 19. maja 1682., na kojem je fra Frane de Pope položio račun o dobitku uloženoga novca za prvu godinu. — ε) Kopija pisma gvardijana zadarskoga Ivana Caretića od 11. aprila 1684. glavotočkomu gvardijanu i sadanjemu provincijalu fra Franu de Pope, kojim pismom mu šalje 40 španjolskih dupalja, koji vrijede 200 dukata ili 1200 libara, da ih koristonosno uloži. — ζ) Naredba ministra generala Jakova Vidotija iz Bolonje od 5. maja 1691., kojom određuje glede crkvenih predmeta i robe, napose glede orgulja, što ih je privrijedio fra Frane de Pope. — η) Oporuka fra Frane de Pope od 18. maja 1692., kojom određuje, da se imadu od onoga, što je on privrijedio samostanu sv. Marije u Glavotoku, uzdržavati uvijek po dva organista, dakako ako tu njegovu odredbu op-

tvrde komisarij i provincijal i ostali oci. — 3) Zapisnik zbora ili kapitula u samostanu sv. Marije u Glavotoku od 10. juna 1705., kojim se ne odobrava oporuka pokojnoga fra Frana de Pope, već da ima prijeći sve, što je pokojni fra Frane de Pope oporučno ostavio, u vlasništvo samostana, koji ima plaćati organisti za njegov trud 30 libara na godinu. — 4) Zapisnik zbora ili kapitula držanoga u samostanu sv. Marije u Glavotoku od 11. juna 1705., kojim se dodaju još neki dodaci zapisniku pod slovom 3.

Isprave, što ih je pisao javni notar Ivan Škrpčić. Te su isprave dvovrsne:

α) Kupoprodajni ugovori, utanačeni između raznih stranaka i fra Frana de Pope, kojima kupuje fra Frane de Pope razna zemljišta i daje ih odmah na uživanje prodavcima ſuz uvjet, da plaćaju šest po sto od dobivene svote i da mogu otkupiti ista zemljišta za istu ili jednaku svotu. Ovaj godišnji šest postotni platež zvao se je livel. Takove su isprave ove: sa Jelom, ženom pokojnoga Antonia Caka, sa Antonom pokojnoga Ivana Caka, sa Perom Milohnićem pokojnoga Ivana, sa Mikom de Pope, sa Zorzom, Cakom sa Menkom Brscem pokojnoga Jandra, sa Franom Skočigorm, sa Ivanom Lulićem, sa Dumom, ženom pokojnoga Ivana Caka, sa Agnijom, ženom pokojnoga Pera Caka, sa Matijem Cakom pokojnoga Frana, sa Antonom, ženom pokojnoga Jantona Marina, sa Jurjem Zecem Cotom, sa Ivanom, sinom Dume Ivanićke, sa Frančeskom Škrpčićem pokojnoga Frana, sa Matejem Mršićem, sa Antonom Buićem pokojnoga Ivana, sa Ivanom Mršićem, sinom Mata, sa Matijem Brscem, sa Marom, ženom pokojnoga Jura Zeca, sa Marom, kćerju pokojnoga Mata Zeca, sa Lucijom, ženom pokojnoga Jura Milohnića, sa Mikulom Milohnićem pokojnoga Ivana, sa Agnijom, ženom pokojnoga Ivana Miholića, sa Ivanom Mršićem, rečenim Borovićem, sa Jurom Milohnićem pokojnoga Franka, sa Ivanom Škrpčićem, sa Mikom Zecem pokojnoga Mata i sa Franom Petrovićem pokojnoga Jura, sve od 18. maja 1681. — nadalje sa Franom Cakom pokojnoga Ivana od 20. maja 1682., — sa Jurom Striličićem, sa Matijom Vlašićem i sa Jurom Vlašićem od 16. aprila 1684., — sa Mikulom Fabijanićem od 18. aprila 1684., — sa Jurom Vidinićem pokojnoga Filipa i Matijem Vidinićem pokojnoga Filipa od 11. maja 1684., — sa Mikom de Pope, sa Antonom Jurassom i Jelom pokojnoga Antonia Caka od 15. aprila 1685., — sa Katarinom, ženom pokojnoga Pera

Caka i Perom Nenadićem od 23. aprila 1684., — sa Marom ženom pokojnoga Ive Buića, od 12 maja 1684., — sa Antonom, Jurasom od 20. aprila 1685., — sa Mikulom Pavlovićem od 1. augušta 1686., — sa Katarinom Žgalićkom od 26. maja 1687., — sa Matijem Kvasićem od 24. juleja 1689., — sa Grgom Kvasićem od 17. juleja 1689., — sa Antonom Milohnićem pokojnoga Jura od 9. marča 1692., — sa Franom Milohnićem pokojnoga Mika od 29. novembra 1692., — sa Margaritom Buićkom od 16. otubra 1693., — sa Franom Buićem od 2. decembra 1693., — sa Franom Brscem pokojnoga Antona od 8. novembra 1690., — sa Ivanom Škrpčićem pokojnoga Pera od 28. marča 1694. i sa Franom Brusićem od 17. prvara 1697.

Ove je isprave pisao Ivan Škrpčić, javni notar, u kući fra Frane de Pope u selu Brscima, u selu Škrpčićima, na Poljicama kraj crkve s. Kuzme i Domijana, u samostanu sv. Marije na Glavotoku u šekrestiji, u Dubašnici kraj crkve sv. Polinara (Apolinara) u kući bratovštine, u kući svojoj (notara Ivana Škrpčića) u selu Škrpčićima, u kući Mika Bruića pokojnoga Matića u selu Škrpčićima, na cimiteru (groblju) na Glavotoku, na putu u polju Milohnićevu i u selu Brscima u kući Frana Brsca.

Svaki, tko je htio primiti svoje prodano zemljište na daljnje uživanje uz platež tako zvanoga liveila, morao je dovesti jamca ili poruka, koji se je obvezao uz najamnika cijelim svojim gibivim i negibivim imetkom, da će najamnik točno liveil plačati.

β) Legati ili zapisi crkvi sv. Petra. Takova su četiri legata i to od 27. luja (srpnja) 1692. Ovaj je legat preveden iz latinskoga, dočim je original napisao biskupov kancelar; — od 12. februarara 1694., — od 22. febrara 1694. i od 28. marča 1694. Ove je legate pisao isti notar Ivan Škrpčić u selu Brscima pod Brestom, na cimiteru u Glavotoku i u šekrestiji sv. Marije na Glavotoku.

Zapisnik o zboru ili kapitulu, držanom 27. maja 1692. u samostanu sv. Jerolima u Martinšćici na otoku Cresu, u kojem navodi gvardijan samostana sv. Ivana iz Zadra fra Ivan Caretić, koliko je novaca primio, koji su bili na dobitku ili livelu.

Kopija oporuke, koju je dala pisati Katarina, kći Andrija Pušića 10. listopada 1554. u Dubašnici, a napisao ju pop Matij Bajčić, kapelan i notar publik.

Pored ovih isprava imade više naknadnih bilježaka i računa. Dakako da je tečajem vremena i mnogo isprava nestalo.

U arhivu redodržave franjevačke III. reda u Zadru nalaze se još ovi spisi:

Računi provincijala fra Frana de Pope pod naslovom: „Ovo je lišta mene fra Frana de Pope, provincijala, u koj oče biti zapisano, ča tratim i prijmljem za m. p. provinciju“ od god. 1676.

Računi samostana zadarskoga pod naslovom: „Ovo je librić, ki će služiti za tri leta oca m. p. Ivana Zarevića, njihova gvardijanstva, u komu oče biti zapisano, ča se stira ili škodi“.

Potvrda o primitku novaca pod naslovom: „Pišem, ča primljem dobitka od pinez oca m. p. Zarevića ja fra Frane de Pope, a to za prvo leto“ od god. 1682.

Samostanski računi iz Krka ili Glavotoka oč god. 1680.

Zapisnici zborova redodržave od god. 1713.—1844. pod naslovom: „Ovo je libar od provincije, u komu z jednoga kraja se počinju ispiševati kapituli i kongregacioni, z druge strane hoće se rejištrirati proseši, šentence i ostala zgodimija“. Pored hrvatskih (glagolskih) zapisnika imade ih dosta latinskih i talijanskih.

Istrage i narebe provinijala fra Frana de Pope (Esami ed intimazioni del P. Francesco de Pope, Provinciale 1676—1678. nelle sue visite.)

Popis svih spisa, koji se tiču povijesti samostan na Glavotoku. Najstariji spisi sižu u početak 15. vijeka (1412.) Taj je popis izradio fra Gabriel Bolmarčić Cresanin god. 1702. Sam veli na 1. listu: „Ja fra Gabriel Bolmarčić Cresanin (složih) šumarij hrvatski od svih pisam . . . , ke su u škrinji mostira sv. Marije na Glavotoku. Sva ta pisma sam proštil, ma nisam svakomu sve mogal zdignuti nego fundament. Nisam svih ovdi spisal, zač nišće nika ne valjaju. Nika pisma sam ovdi notal prez slova, a nika slovom na kraju note, neka se laglje more najti.“

Popis prihoda franjevačke provincije sa talijanskim natpisom iz novijega vremena „Introito della religiosa provincia del ordine francescano Quarnero-Dalmata.“ Počinje se bilježiti god. 1692. Istom u novije vrijeme počeo bilježiti prihode talijanski fra Jacint Buić.

Razne bilješke o samostanu na otoku Prviću kraj Šibenika iz 18. vijeka.

Zapisnici bratovštine svete Marije na Glavotoku od god. 1530., zatim inventar samostana na Porozini od god. 1731., inventar robe mobilije od crkve, sakreštije, mostira svetoga Gargura u Kopru, koju je izručio fra Paval Čačić novomu gvardijanu fra Anjelu Radiću (1750.), računi samostana sv. Ivana u Zadru i još više manjih spisa, koje bi valjalo istom proučiti.

p) Razni računi o prihodima b a š č a n s k o g a s v e c e n s t v a na otoku Krku i druge bilješke iz god. 1728.—1730. Rukopis se nalazi u kr. sveučilišnoj knjižnici pod signaturom SM.¶32. F. 23. *)

12. Papinske bulle, kojima se Franjevcima i drugim redovima i ljudima podjeljuju razne povlastice.

Među ovakove spomenike spadaju ovi:

a) U glagolskom rukopisu, koji se čuva u kr. sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu pod signaturom SM 32. F. 20. pod naslovom: „Vime gospodi na n(a)š(e)ga Is(u)h(rist)a, amen. Počinjet Marum manjum (= mare magnum) indulijencije iliti reći prošćenija s(ve)toga Dum(i)niga i malē bratije i s(ve)te Klarē i tretoga rēda s(ve)toga Frančiska, ko je na kratki zneto, iz lējištra ap(usto)lskoga po počtovanom meštru Marku, ki b(i)še t(a)da okolit i slišatelj ap(usto)lskoga dvora, dopušćene i dane indulijencije iliti rēci prošćenja rēdu s(ve)toga Dumininga i s(ve)toga Fr(a)nčiska po različnih i mnozih velikih arhierēih papi. I ako si jesu ova vsa v sekrstiji naš(e)ga kunventa napisana i sinjana i bila su zadovoljno zapisana ovde, zato punije dajemo na znanije prošćenija niže pisana, ka su dana rēdu svetoga Duminiga i s(ve)toga Fr(a)nč(i)ksa i tretoga reda i inim rēdom i inim ljudēm kumfratrom i prokuraturom i odvitnikom rēdovskim“. Ovo je djelo preveo iz latinskoga na hrvatski god. 1511. fra Šimun, sin Jurja Klemenovića (= Klimantovića) z Lukurana sprid Zadra, te se i u našem rukopisu u prednjem dijelu nalazi štampani latinski original od god. 1502.

b) U glagolskom rukopisu (ritualu), koji se čuva u arhivu Jugoslavenske akademije pod signaturom I. a. 25., što ga je napisao fra Šimun Glavić Šibeničanin, nalazimo na listu 35. b. neke takove papinske povlastice Franjevcima pod naslovom:

*) Neke sitnije stvari oglasio sam u Vjesniku zem. arhiva XII. str. 203. i 204. pod. br. II. 3.—10.